

גם בשירי העם הישראלי חוזר המוטיב "כי אני נולדתי כאן". כל ביטוי אמנותי מתייחס למקום. וזה לא משום הרצון ליצור משהו טהור ובדלני, אלא להיפך. ליצור מירקחת חרשה השייכת למרחב כולו.

המיטבח הלאומי הישראלי הוא ערבי, חמום ופלאפל. אבל במדיניות, הרעיון הזה עדיין לא מתבטא. לא מעט בגלל הרצון של המימסד לקיים את מערכת השנור היהודית. בטענה שאין הברל בין ישראלי בארץ לבין יהודי בחו"ל. זוהי מגמת דיכוי המביאה לתור פעות מחרידות של התכחשות למקום, זילזול באחרים היסטוריים, ואיישמה עליהם. שכל תהילתם בכך שהם מקור מיים.

הרעיון הרלוונטי השני הוא שאלת השאלות של קיומנו. אותה אומה כדלנית, המתהווה כאן, יכולה וצריכה לכלול אורחים ללא הברלי גזע ודת. אין תרבות גדולה שלא נבנתה עלי ידי קליטה של יסודות שונים.

● **מה דעתך על דת ומדינה?**
בעד הפרדה אירופה למדה דרך מילחמות אכזריות את הסכנה שבמתן כוח וזכותהתערבות לכנסיה. הפרדת הדת מהמדינה, שהונהגה בארצות הברית, למשל, אינה פוגעת בדתיים, ולעומת זאת מגינה על זכויות החילוניים. ובישראל דווקא המימסד הדתי הוא ריאקציוני במיוחד, ואינו מכיר בערכיות של המדות החילוניות. די להצביע על ערך חילוני כמו שוויון

שינער
שמויה ורציונלית

הגבר והאשה, שלא קיים ביהדות — "ברוך שלא עשני אשה!"

● **האם את בעד החזרת שטחים כבושים?**

אם ישראל תהיה חברה פתוחה, גם בעיית השטחים תיפתר. רבים ממי שרוצים להחזיר את השטחים מחזיקים בדיועות גזעניות מוסוות. הפחד הוא לא מהשטחים, אלא מהערבים החיים בהם. כמרינה הרצויה בעיניי, בעיית השטחים תיפתר בכיוון של פדרציה, קנטונים, תוך מתן שוויון זכויות מלא לכל אורחיה. לעומת זאת אני נגד שילטון כיבוש על אוכלוסיה נטולת זכויות.

● **את מתעלמת ממתן זכות הגדרה עצמית לפלסטינים?**

לא כל הגדרה עצמית היא מדינה. הפלסטינים מייצגים אוכלוסיה מדור, כאל ש חבל נדח של האימפריה העות'מאנית, כאשר השאיפות המדיניות שלהם, לדעתי, הן תוצר של כלי משחק בידי פאנצ'ריות מצד אחד וסגירות החברה הישראלית מצד שני. האם הזכות הזאת יכולה להתממש מבלי לפגוע בזכויות שלי? אם למדינה פלסטינית יהיה פרוץ כמו למדינת

העולם הזה 2517

אונס הנערה המוזרה

הנאשם (משמאל) עם פרקליט לירדסקי
הוא הסתכל עלי ולא יכולתי לברוח!

הנערה מתקשה לקשור קשר עם אני שים. היא נערה רתית מאוד, אפילו יותר מכניימישפחתה, ואינה בקיאה בהווית העולם הזה.

"הסכמתי ללכת איתו לפרדס כי קיבלתי הלים. אני לא נוהגת לדבר עם אנשים ברחוב", הסבירה הצעירה ל"מישטרה. כאשר שאל אותה הסניגור אם לגבר היתה ויקפה, ענתה לו: "אני לא יודעת".

התובעת הסבירה כי נערה דתית, חסרת נסיון מיני, אומנם איננה מת מצאת בדברים אלה, ויתכן מאוד כי תשובותיה היו אמת לאמיתה. הנערה סיפרה לבית המישפט, כי כאשר שאל אותה הגבר אם היא במחזור ענתה לו שלא, "אבל לא הבנתי את השאלה", אמרה. "יתכן שהיא מימה עד כדי טימטום", אמרה התובעת.

הנאשם סיפר כי כאשר שאל את הנערה אם היא רוצה לקיים איתו

שבכל אותה וגילתה את פרדסיה, היה בטוח כי היא במחזור וזה הגעיל אותו מאוד. הוא ברח ממנה וגם אחר כך, כאשר פגש אותה שוב באוטובוס, לא בירך אותה לשלום והתעלם ממנה. "היא בטח נעלבה שקיללתי את אמה וברחתי והתעלמתי ממנה. היא גם כעסה עליי כשנודע לה שאני נשוי", הסביר הגבר לבית המישפט.

הסניגור, לירדסקי, נשא נאום הגנה מלהיב. הוא סיפר לשופטים כי נכון שהנערה היא מכית דתי. "אמה אמרה לה שאם לא תהיה בתולה, לא תוכל להתחתן", וזה היה אחד המרכיבים לתלונת האינטנס הכוזבת. "היא מוזרה ושמרנית בחינוכה, אבל יש בה ער מומיות של בת יכפר", הוסיף הסניגור. "הרי לא מוכחש שכאשר הוא קרא לה היא ניגשה אליו, כאשר עמד בפרדס ועשה את צרכיו. היא התרגשה כאשר עמרה קרוב לגבר, והמניע השני שלה

בכוח את רגליה, ואחר כך בעל אותה. הנערה העידה, כי היתה עדיין בתולה, ואחרי הבעילה פרץ זרסידס מגופה. הוא שאל אותה אם היא במחזור והיא ענתה שלא, אז קילל אותה ואת אמה, ירק עליה וברח אל תוך הפרדס. עוד הנערה מתלבשת, ראתה ג'יפ שהגיע למקום והאנשים שבתוכו צעקו לעברה כי היא נמצאת בפרדס שהוא רכוש פרטי. היא חשבה שהם רודפים אחריה וברחה לעבר בית החולים. ליד בית החולים פגשה בעל-קיוסק, המכיר אותה מקודם. היא סיפרה לו בהתרגשות על: "ג'יג'ים שרודפים אחריה בג'יפ ורוצים לאנוס אותה", הוא נתן לה לשתות כוס מים, ואז שאלה אותו אם הוא יודע לשמור סוד. רק אז סיפרה לו כי מבקר באגד משך אותה לפרדס ואנס אותה שם.

בעל הקיוסק, משה סטג'רו, לקח אותה לבית החולים כדי לחפש רופא.

● **כונ שהתנהגותה היתה מר זרה ונאיבית, אבל זו התנהגות של נערה ללא כל נסיון מיני, כך סיכמה התובעת רחל גולדשמידט. היא ניסתה לשכנע את השופטים שולמית ולנשטיין, יעקב קרמי ועדנה שצקי כי אמנם בוצע אונס בנערה התימהונית. המיקרה קרה ליד בית החולים שלווותה בתור-השרון. הנערה, צעירה רתית, היתה באותו יום בהתרגשות וחרדה, והלכה לבית החולים כדי למצוא פסיכולוג ולהירגע. את התרגשותה החזקה באותו יום ייחסה הנערה לכך שנוכחה באחותה, שהתאכרה בבית החולים שלווותה לפני ארבע שנים, אחרי שהיתה מאושפזת שם. בדרכה לבית החולים, בשביל שליך הפרדס, פגשה בגבר. השניים הכירו זה את זה היכרות שיטחית, מכיוון שהגבר הוא נהגאיאוטובוס, והנערה היתה נוסעת איתו מפעם לפעם, עוד כאשר היתה**

אבל הרופא ששוחח איתה אמר לה כי עליה לפנות למישטרה. היא לא הלכה.

תקבור את עצמך!

אחרי שלושה שבועות ביקרה ירדסקי מישפחה ותיק, הוא שאל אותה מרוע לא ביקרה אצלו בשבועות הקודמים, והיא פרצה בבכי וברחה. למחרת באה לחנותו וסיפרה לו את פרטי האונס. הידיד הלך איתה ל"מישטרה ושם, שלושה שבועות אחרי המיקרה, מסרה את תלונתה. היא היתה זקוקה לעזרה נפשית, למישהו שיתלווה אליה למישטרה, לברר לא היה לה די כוח ללכת, הסבירה ה תובעת את האחרון בתלונה.

כאשר נעצר הנהג ונחקר, הוא לא הכחיש את המגע המיני עם המתלוננת בפרדס. אבל הוא טען כי היא עשתה הכל מרצון חופשי, ואפילו נצמדה אליו "כמו דוב". הוא טען כי היא חיבקה אותו ופיתתה אותו. הוא סיפר כי אחרי

תלמידה. הוא פנה אליה בכמה שאלות, והיא ענתה לו. אולם כאשר שאל אותה אם היא הולכת לבית החולים שלווותה, הפסיקה לענות ואמרה לו: "לא איכפת לך". היא התרחקה ממנו, אולם תחת ללכת לבית החולים או לעבר הכביש, בחרה הצעירה להיכנס לפרדס ולעשות שם את צרכיה תחת אחד העצים.

הגבר הלך בעיקבותיה ועשה גם הוא את צרכיו תחת עץ אחד, לא רחוק ממנה. הוא קרא לה לבוא אליו והיא באה. "אין ספק שהיא התרגשה כאשר ראתה את הגבר העירום", אמר עורך הדין צבי לירדסקי, המייצג את הנאשם. "הוא לא קרא לי במילים, ענינו משכו אותי, ואני פחדתי מהון" אמרה הנערה לבית המישפט. "הוא הסתכל עליי ולא יכולתי כבר לברוח".

היא סיפרה כי אז משך הגבר את ראשה לכיוון איברימינו והיא כמעט נפלה ארצה. "הוא חנק אותי ולא יכולתי לצעוק", אמרה. כאשר ביקשה שיעזוב אותה, אמר לה שיהיה בסדר. הוא ביקש כי תפשוט את בגדיה, פישק

ישראל, היא תהיה בבואה של המדינה היהודית עם כל המיגרעות — חוקי שבות משלה, הפליה. מה גם שזו תהיה מדינת-זכות. ישראל לא תתן להם להתפתח מבחינה כלכלית, ביטחונית, למה לא לשתף פעולה בין שווים באמת? להחזיר את הפליטים לארץ! לאותה מיסגרת! השיקולים ההומניים של חלק מה אוכלוסיה הישראלית, שהם בעד מדינה פלסטינית, אינם שטורים. לא איכפת להם איזו מדינה תקום להם: "הערבים הם לא בעיה שלי".

זו השתקפות של גישה גזענית. אני טוענת שהם כן הבעיה שלי. הם השכנים שלי, יש לנו עתיד וגורל משותף. תפם.

● **והגיוענות?**
פסולה בעיניי. זו אפליה לרעה של אדם מסיבה מוצאת כלשהי. כל מה שאני דורשת מאדם שחי בחברתי הוא שלא יפגע בי לרעה, ויתרום לשיגשוג של אמת חברה. וכשמישהו לא שאלה, מה תתני לבתך להתחתן עם ערבי? אני עונה: "היא תתחתן עם כל אדם שתבחר בו".

● **רמז העניק לבני שמות כנעניים: סהרון, חמן, ואביר העניק לבנותיו את השמות מרגלית ועליזה, אחותך. את קראת לבתך הבכירה קדם, לי בתך השנייה עדי.**

רמז הביע את האידאולוגיה שלו גם דרך השמות, ואבי לא. ולבתי קראתי קדם לזכר השקפותיו של אבי. קדם הוא תרגום למושג לוונטי. וחוזי מזה, זה

* לוונט מירוש. באיטלקית: זריחת השמש.

יחסים, אמרה לו: "אני לא יודעת". התובעת הסבירה כי הצעירה היתה כל כך מבולבלת ונבוכה מהמצב שבו מצאה את עצמה, שלא הבינה כלל מה היא עושה או אומרת. לטענת התובעת לא שיתפה הנערה פעולה עם הנאשם, והוא כפה עליה את מישאלותיו המיניות. "הנערה היא טיפוס עצור ומדוכא, ואין זה עולה בקנה אחד עם אישיותה, שתשתף פעולה ותשכב בפרדס עם גבר שאיננה מכירה כלל", סיכמה התובעת.

הסניגור הטיל את האשמה דווקא על אישיותה האינפנטילית של הנערה. היא בחרה לא נאה, והיא מכירה את הנאשם כבר הרבה שנים, מילדותה. הוא גבר נאה, ויתכן שהיה לה חלום ילדות לשכב איתו, ואת החלום הזה מימשה איתו בפרדס. הסביר לבית המישפט.

על השופטים להחליט אם היה כאן אונס או הסכמה מוזרה של נערה יתמי הונית.

שם שמצלצל יפה. עדי נקראת על שמו של אבי. עריה.

● **את כנענית?**
אם ההגדרה "כנעני" פירושה הסכימה ללא סייג עם ההוגמה של רמז, קשה לי לענות בחיוב. אני לא מאמינה בדרכו הקיצונית, חסרת-הפשרות, אם כנעני הוא ישראלי שפוי ורציונלי, כפי שאני ראה אותו, לא גזעני, אינו דבק בדת אבותיו, החווה עתיד המושתת על שיוויין-זכויות והבנה, לעומת חברה סתגרנית, כדלנית, גטואית או אני כנעני ניתי!